

Mål C-469/03

Brottmål mot Filomeno Mario Miraglia

(begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bologna)

”Artikel 54 i konventionen om tillämpningen av Schengenavtalet — Principen *ne bis in idem* — Tillämpningsområde — Beslut från de rättsvårdande myndigheterna i en medlemsstat att avstå från att väcka åtal mot en person endast av det skälet att ett motsvarande förfarande redan pågår i en annan medlemsstat”

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2005 I - 2011

Sammanfattning av domen

*Europeiska unionen — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Protokollet om införlivande av Schengenregelverket — Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet — Principen *ne bis in idem* — Tillämpningsområde — Beslut av de rättsvårdande myndigheterna i en medlemsstat genom vilket ett mål avslutas på grund av att ett motsvarande förfarande redan pågår i en annan medlemsstat och vilket inte innehåller någon bedömning i sak — Omfattas inte*

(Artikel 2 första stycket fjärde strecksatsen EU; konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, artikel 54)

Principen *ne bis in idem*, som kommer till uttryck i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, som syftar till att säkerställa att en person inte åtalas för samma gärning i flera medlemsstater på grund av att han utövat sin rätt till fri rörlighet, är inte tillämplig på ett beslut av de rättsvårdande myndigheterna i en medlemsstat, vilket inte innehåller någon bedömning i sak och där ett mål förklaras vara avslutat efter att åklagarmyndigheten har beslutat att inte väcka åtal endast av det skälet att ett brottmålsförfarande redan pågår i en annan medlemsstat mot den misstänkte för samma gärningar. Ett sådant beslut kan nämligen inte utgöra en lagakraftätagande dom avseende en person i den mening som avses i ovan nämnda artikel 54.

En tillämpning av denna princip på ett sådant beslut om att avsluta ett brottmålsförfarande skulle försvåra, eller till och med praktiskt omöjliggöra ett utdömande i någon av de berörda medlemsstaterna av straff för det olagliga handlande som den misstänkte har anklagats för. En sådan konsekvens skulle uppenbarligen strida mot själva syftet med bestämmelserna i avdelning VI i Fördraget om europeiska unionen, vilket anges i artikel 2 första stycket fjärde strecksatsen EU.

(se punkterna 30 och 33–35,
samt domslutet)